

ת"פ 64917/02 - מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים נגד מיכאל מיכאלוב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 64917-02-18 מדינת ישראל נ' מיכאלוב

בפני כבוד השופט שלמה בגין

בעניין:

מדינת ישראל	המאשימה
באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים	
	נגד
מיכאל מיכאלוב	הנאשם
באמצעות בא כוחו עו"ד עופר סבו	

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות הבאות:

אישום ראשון - שימוש לרעה בכוח המשרה - עבירה לפי סעיף 280 (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; מסירת ידיעה כוזבת - עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

אישום שני - הדחה בעדות - עבירה לפי סעיף 246 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

האישום הראשון:

על פי עובדות כתב האישום, שהוכחו במשפט, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שירות הנאשם במשטרת ישראל, בתפקיד סייר במשטרת חדרה.

ביום 16.4.16, התקשר אמנון אברמוב (**להלן: "המתלון"**), למשטרה ודיווח, כי שכנתו המתגוררת בדירה הסמוכה (מדובר בשתי יחידות באוותה הקומה), ברח' דוד אלעזר 863 באור עקיבא, מפירה צו למניעת הטרדה מאימה, שבקיש וקיבל נגדה בבית המשפט, בכך שהוא דפקת בחזקה על הקיר המשותף בין הדיירות ומטרידה אותה שלוותו.

הנאשם הגיע לדירתה של השכנה כשהוא מלאה במתנדב דוד גרשוי (**להלן: "המתנדב"**), דפק על הדלת במשר מספר שנויות בודדות, ובאין מענה מצד השכנה פנה לעזוב את המקום. המתלון, שזכה במתරחש דרך עינית הדלת, יצא מדלת ביתו אל חדר המדרגות, וקרה לנאשם על מנת לברר מדוע הוא כבר עזב את המקום. הנאשם שב ועלה במדרגות לקומת דירתו של המתלון, וכך גם המתנדב, ובין הצדדים התנהל שיג ושיח סבב הסיבה להזעקת המשטרה למקום.

לאחר מספר דקות, משاهיב המתלון כי הנאשם ושותפו עומדים לעזוב את המקום,ambil לספק מענה לתלונתו, הזמין

המתلون את הנאשם והמתנדב להיכנס לבתו, על מנת לתמוך את המגעים להזעקה למקומם, במסמכים נוספים, כשהוא מסמן בידו לשניים להיכנס. בעודו מסמן בידו לנאשם להיכנס לבתו, אחוז קלות המתلون, באמצעות ידו השמאלית, באמה הימנית של הנאשם (**להלן: "הஅחיזה"**).

בתגובה לאחיזה האמורה, הודיעו הנאשם המתلون, כי הוא מעוכב, וכי עליו להתלוות אליו לתחנת המשטרה בחדרה - תחנת מחוז חוף (**להלן: "התחנה"**). בהמשך לכך, רשם הנאשם דוח פעללה כזוב, לפיו המתلون תקף אותו ואיים עליו, כל זאת במטרה להצדיק את עיכובו של המתلون.

בעקבות האמור, המתلون עוכב לתחנה, ונכלא בתא המעצר שבתחנה, בו שהוא באותו זמן עצורים נוספים, ואף נחקר באזהרה בחשד לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

המתلون שוחרר מספר שעות לאחר מכן.

בהתאם ההחלטה נקבע, כי בנסיבות אלה, עשה הנאשם, שימוש בכוח משרתו, שלא כדין, באופן שרירותי, הפוגע בזכותו של המתلون, ושיבש והכשיל להילך שיפוטי נגדו.

האישום השני:

עוד נקבע בתא מעצר הדיון, כי בהמשך לאמור, בפברואר 2018, לאחר שהוגש לבית המשפט כתב אישום נגד הנאשם בעבירות הנזכרות לעיל, ובמועד המשפט מתנהל נגדו, פנה הנאשם לאחיזה של המתلون, רוברט אברמוב (**להלן: "רוברט"**), בבקשת להיפגש עם המתلون ולעשות מעין "סולחה". הפגישה בין הצדדים توامة ליום 15.4.2018 בביתו של רוברט, בשעות הערב.

בפגישה נכחו המתلون, רוברט, הנאשם ועוד אדם נוסף, שהגיע מטעמו של הנאשם, ומכיר חלק מהמעורבים. בסיום הפגישה סיכמו הצדדים, כי הנאשם יתנצל, ויגש עם המתلون לעורך דין מטעמו של הנאשם, על מנת שהמתلون יחתום על תצהיר, המאמת את חזרתו מהתמונה במח"ש.

עוד סיכמו הצדדים, כי הנאשם יעביר למאתון פיצוי, בגין שכר הטרחה שישלים המתلون לעורך דין, אשר טיפול במסגרת התקן המשטרתי שנפתח לו, כמתואר באישום הראשון.

ביום 16.4.2018, בשעות אחר הצהרים נפגשו הצדדים אצל עורך הדין נוח שמאילב, באור עקיבא.

בפגישה העביר הנאשם המתلون תצהיר כזוב, בו מסביר המתلون, לכואורה, מדוע הוא מושך את תלונתו לממח"ש. אולם, המתلون סירב לחתום על התצהיר הכזוב, ובטרם עזב את המקום, הזהיר אותו הנאשם, כי אם לא יחתום על התצהיר, הוא יתקשר לאותו אחד שנכח אף הוא בפגישה. המתلون סירב לחתום ועזב את המקום.

נקבע בתא מעצר הדיון, כי בנסיבות אלה, ניסה הנאשם, להדיח את המתلون לחזור בו מהתמונה שהגיש נגדו, מושא האישום הראשון.

טענות הצדדים:

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין פליליים

ב"כ המאשימה, עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר ביצע רצף של מעשים פליליים, עבריניים, כשותר באישום הראשון, וכשותר לשעבר באישום השני. הוגשה החומרה בכך שה הנאשם טיפל באירוע באופן לא ראוי, כתוב דוח פועלה שקרי, גרם לכך שהמתלונן הובא ללא עילה, לתחנת המשטרה, נפתח לו תיק על תקיפה שוטרים. בהמשך הדברים, בעוד המשפט עומד ומתנהל כנגד הנאשם, הוא ניסה להניא את המתלונן למסור תצהיר שקרי, שבו הוא חוזר בו מהמתלונה.

נטען למתחם שנע בין מספר חדש מסר שיכול שיוציא בעבודות שירות, לבין שנות מסר בפועל, מסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

עם זאת, המאשימה טענה, כי בנסיבותיו החמורים של מקרה זה, לא ניתן להסתפק בעבודות שירות, ועל עונש המאסר, להיות ברף העליון של המתחם, שכן, התנהגותו של הנאשם, "מטיילה כתמ על כל השוטרים, מערערת את יסודות שלטון החוק, בית המשפט צריך להוכיח את ההתנהגות הזאת, בקול רם וצלול, ואת זה אפשר לעשות רק בהטלת עונש ממשוני וחד ממשוני" (עמ' 60, שורות 22 - 26).

מנגד, עמד ב"כ הנאשם, על נסיבותו האישיות של הנאשם, על תפקידו הנורטטיבי בכל חייו הבוגרים, על תרומתו בצבא, במשטרת.

בהמשך דבריו, העלה ב"כ הנאשם, טענות רבות על הנקבע בהכרעת הדין, טענו, שהinan ברובן טענות ערעוויות, ולא טענות שיכולהו להישמע בשלב הティיעונים לעונש.

לטענת ב"כ הנאשם, תיק זה היה צריך להסתהים בדיון ממשוני, ולא היה מקום להגיש נגד הנאשם, כתוב אישום פלילי. לחילופין, טען ב"כ הנאשם, כי יש להסתפק בעונישה צופה פנוי עתיד, כגון מסר על תנאי ועונשים נלוים.

דבר הנאשם לפני גזר הדין:

ה הנאשם טען כי הוא מכבד את החלטת בית המשפט, אך הוא עומד על כך שהמתלונן תקף אותו, משך אותו ביד, ומפני הדין היה לזכותו. עוד הוא עמד, על נסיבותו האישיות, תiar את השירות הארוך שלו במשטרת ישראל, את התרומה שלו, ובהמשך דבריו, עמד באריכות על נסיבות האירוע, תוך שהוא טוען כי המתלונן, "...ספר את מה שהוא ספר, באירוע הראשון, אני פעulti כדי, בית המשפט לא מגיע לחקירה האמת, הוא מגיע לחקירה השקר, אני לקחתי עורך דין, אחד שאינו לא משלם לו אגרורה, שיבוא וידבר במקומי, אני מאוד כעוס על מה שלא עושים, ומנסים לתפוף תיק, אם הייתי עושה היתי אומר טעיתי עשיתי, במקרה הזה אני גם הקורבן, וגם מנסים לתפוף לי שני תיקים..." (עמ' 63, שורות 29 - 33).

דין והכרעה עונשית:

אירוע אחד או שני אירועים (סעיף 40 יג לחוק העונשין):

הצדדים התייחסו לשני האירועים, כאירוע אחד, לצורך העונשה, וכך יתייחס אליהם גם בית המשפט.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

עמוד 3

שוטר, כמו כל עובד ציבור, שמענקות בידיו סמכויות, חייב לעשות שימוש בסמכויות אלה כדין, ביושר, ובמסגרת החוק, על מנת לא למעול באמון הציבור המופקד באוכפי החוק, שהעניק לו סמכויות אלה, באמצעות המחוקק.

שימוש לרעה בכח המשטרה שעושה שוטר, ומסירת ידיעה כזבת, פוגעים באמון זה, החינוי לעובודתה הייעילה והתקינה של המשטרת. בנוסף, הדחת אדם מעදותו, היא מעשה הפוגע ביכולתו של בית המשפט לעשות משפט, ופגיעה בשלטונו החוק.

מעשי של הנאשם, פגעו בערכיהם מגנים אלה, במידה גבואה. שכן, מדובר למי שהוא שוטר בזמןים הרלוונטיים לאיושם הראשון, וניצל את סמכויותיו כשוטר, העצים את האחיזה הקלה, לכדי תקיפה פלילית, שלא הייתה ולא נבראה, כתוב דוח כזב - דברים אשר הובילו, לעיכובו, חקירותו והכתמת שמו הטוב של המתalon, על לא עול בכפו של الآخرן. באישום השני, הנאשם הגדיל לעשות, ובעוד המשפט מתנהל, ניסה להניא את המתalon, לחתום על תצהיר שקרי, כדי שיחזור בו מתلونתו זו.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

אפתח ואצין, כי המחוקק קבע עונש של 3 עד 5 שנים, לעבירה של מסירת ידיעה כזבת, לפי סעיף 243 לחוק העונשין; וכן עונש של 7 שנות מאסר, למי שמניע אדם, מלהזoor בו מהודעה שמסר, לפי סעיף 246 (א) לחוק העונשין; וכן מאסר של 3 שנים למי עושה שימוש לרעה בסמכותו תוך פגעה בזכותו של אחר, לפי סעיף 280 (1) לחוק העונשין.

עion בפסקה מלמד, כי עבירות אלה נלוות בדרך כלל לעבירות אחרות ולרוב לא עומדות בפני עצמן. הפסקה הנוגנת בעבירות אלה ודומות לה, הינה הטלת עונשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, צופים פנוי עתיד (ע"פ 3765/06 **מוֹהָנֵד אָבוֹ לְטִיפָּה נ' מדינת ישראל**) שם הורשע הנאשם בעבירות של הדחה והטרדת עד, שיבוש הליכי משפט ואוימים ונדון בהסדר ל- 8 חודשים מאסר בפועל, 18 חודשים מאסר על תנאי; ע"פ (מחוזי נצרת) 639/98 **דוֹד חַן נ' מדינת ישראל**, שם נדון הנאשם על עדות שקר, ובית המשפט קבע כי עבירה זו פוגעת ביסוד קיומו של ההליך השיפוטי, וכי ראוי לגזר עונש מאסר, על מי שמוליך שלו לשותפ בישראל, וכי יש צורף לבلوم התנהגויות מסווג זהה, על דרך של ענישה מרתיעה, תוך שבית המשפט מצין את העונש הקבוע בחוק לעבירה זו; ת"פ (חיפה) 10-07-39541 **מח"ש נ' רידאן מלחת ואח'**, הקروب יותר לעניינו. שם הנאים הורשו, בעבירות הכוללות מסירת ידיעות כזבות, ניסיון לקבלת דבר במרמה, קשרת קשור לביצוע עון ושיבוש מהלכי משפט, בית המשפט (**כב' השופט י. ליפשיץ**), קבע מתחם, שנע בין מספר חודשים מאסר בעבודות שירות, ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות; ת"פ (ב"ש) 8140/04 **מדינת ישראל נ' פארס אבו רקיק**, שם נדון הנאשם על עבירה של הדחה בחקירה, וצוין כי זו מkapפת בתוכה, חתירה תחת רשותו שלטון החוק, רק בנסיבות תגובה עונשיות הולמת ומרתיעה, ניתן יהיה להטמע ערכיהם של שלטון חוק ואכיפתו, שבלעדיהם לא יוכל משטור תקין במדינה.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

תכוון - האירוע באישום הראשון, הוא אירוע "מתגלגל", הנאשם הגיע למקום, כשוטר, על מנת ליתן, כביבול, מענה לתלונות המתalon, אשר אחז בצו שיפוטי כדין, למניעת הטרדה מצד השכונה שלו, שלפי חומר הראיות, לא פסקה מלhetridoo.

המתلون היה במצבה גדולה, נוכח המטרד הבלתי פוסק, וביקש להסביר את הדברים לנאים שעמד לעוזב מבלי לס"ע למתلون. בשלב מסוים, נגע המתلون קלות בנאים בכונה להזמיןו להכנס לביתו, לביל יעוז מבלי להגיש לו עזרה. הנאים ניצל זאת, נמנע מטיפול ענייני של האירוע, הפר את המתلون, מקרובן של עבירה הטרדה, לחשוד בתקיפת שוטרים, דבר שלא היה ולא נברא, כתב דוח כזב, וכאשר התנהל המשפט נגדו, הוסיף חטא על פשע וניסה להניא את המתلون מעודתו.

הנאם פעל בכונת מכוון, תוך ניסיון להזכיר את המתلون בעבירה של תקיפת שוטר, שהאחרון כלל לא ביצע. "לביטוס" הטענה, מילא דוח כזב, בהמשך הדרכ, משלא צלה דרכו, ומה"ש הגישה וניהלה מולו משפט, לא נרתע, וכשוטר לשעבר, ניסה להניא את המתلون מעודתו.

חולקו של הנאים ביצוע - הנאים פעל בלעדית בכל אחד משלבי האירוע הראשון, כאשר המתנדב שהיה איתו באותו עת, לא תמרק בגרסתו או במעשי הלא נאותים; וכן גם באירוע השני, כאשר הוא מגיש אישים שונים, בעלי השפעה, על מנת לקיים את אותה פגישה, כשבמהלכה, הוא הגיע למתلون, תצהיר התומך בגרסתו, בו למעשה, חוזר בו המתلون מתلونתו ועדותו, ומצדד בגרסת הנאים.

הנזק הפוטנציאלי והנזק בפועל - אשר לנזק הפוטנציאלי שיכל היה להיגרם, הרי שללא הייתה מצלמה בפתח ביתו של המתلون, קרוב לוודאי, כי الآخرן היה מסתבר בתיק פלילי חמור, של תקיפת שוטר, ונאלץ להתמודד במשפט, מול גרסתו של שוטר (הנאם), שטعن שהותקף. יצוין, כי הרשעה בעבירה זו, מחייבת הטלת עונש מסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים חובה (סעיף 273 לחוק העונשין); ולגביו האישום השני, מדובר בשיבוש חמור של הליכי משפט, כשהנאם נוטל חלק פעיל ודומיננטי בו, יוזם ומביא לפגישה, על מנת להזכיר את המתلون על תצהיר, בו יחוור בו המתلون מגרסתו. לו היה חותם המתلون על התצהיר, היה משבש את ההליך המשפטי, ואף מוביל למציאות בה, המתلون,שוב פעם, היה הופך מקרובן העבירה, לנאים בה, בעוון מסירת עדות שקר שדינה מסר שבע שנים או לכל הפחות, בעוון מסירת עדויות סותרות (ראו: סעיף 237 או סעיף 240 (א) לחוק העונשין, בהתאם).

אשר לנזק שנגרם בפועל, מעשי של הנאים באישום הראשון, גרמו לכך שהמתلون עוכב לתחנת המשטרה, נחקר בעברין, על כל ההשפה והפגיעה בכבודו כאדם,שמו הוכתם, חיורתו עורערה; באישום השני, מעשי של הנאים, היו על סף שיבוש המשפט.

הסיבות והמניע של הנאים לביצוע העבירות - אשר לאיושם הראשון, הנאים הוזעק כשוטר למקום, על מנת ליתן בידי המתلون, כאזרח, המשוו לעזרת המשטרה באכיפת צו שיפוטי, סעד ומזרע. הנאים לא ביצע את תפקידו כהלהקה. הוא ניגש לבית המתلون, אך מיהר לעוזב את המקום, מבלי לבחון את תלונותיו של המתلون לעומק, ומבלי להקשיב לו.

מחומר הריאות עליה, כי ברשות המתلون היה סרטון בו נראית אותה שכנה מטרידה אותו לכארה. لكن, אם היה מגלה הנאים מעט יותר סבלנות כלפי המתلون שהוא שרי במצבה, נערר להזמנתו, שוקל את דבריו, לא זו בלבד שהיא מלאה את תפקידו על הצד המיטבי, אלא שכל האירוע היה נמנע.

תחת זאת, הוא מיהר לעוזב את המקום, מבלי לטפל באירוע בסיסיות. הוא ניצל את המצוקה הרבה, בה היה שרי המתلون, אשר רצה למנוע את עזיבתו מהמקום, על מנת להסביר לו, בתוך הדירה, את מהות הצו והנסיבות, בכך שהנאם יואיל בטובו, להגיש לו עזרה וسعد, וכאשר הזמנה זו לוויתה באחיזה/נגיעה קלה באממה, הנאים עט על נגעה זו, כמוצא שלל רב, ניסה להזכיר את המתلون בעבירה של תקיפת שוטר, ומכאן התגללו האירועים, כמפורט באישום זו.

הראשון, שעובdotio הוכחו במשפט.

אשר לאיושם השני, כאשר הבשילה תלונת המתלוון לכתב אישום, המחייב לנאים שימוש לרעה בכוח המשרה, וב尤וד המשפט "ברקע", ניסה הנאים להניא את המתלוון מתלוונתו, תוך ניסיון החותמתו על תצהיר שקרי. המנייע בשלב זה הוא ברור - הנאים ביקש להסיר מעליו את רוע הגזירה.

הבנת הפסול במעשי - הנאים היה שוטר שנים רבות, הוא שירות כשוטר מן המניין באישום הראשון, והוא שוטר לשעבר בעת האישום השני. הוא הבין היטב את החומרה שיש במעשי מהסוג זהה. גם כשחבירו למשמרת, המתנדב, שהוא ייחד אותו אצל המתלוון, לא תמרק בגרסתו הכווצת, ביחס לאיושם הראשון, הוא לא היסס לרגע ודבק בגרסהתו חסרת השחר, וב尤וד המשפט מתנהל עשה בכך לשבע את המשפט.

יכולתו של הנאים להימנע מביצוע העבירות - כפי שצווין, באישום הראשון, מדובר היה באירוע "מתגלאל". הנאים יכול היה לעצמו, ולהפסיק את האירוע בכל עת. למחרת זאת, הוא לא נעצר, הוא העלילה על המתלוון כי תקף אותו, בהמשך מילא דוח שקרי, דבר אשר הוביל לפתחת תיק חקירה, נגד המתלוון, לחקרתו בעברין, שביצע עבירה חמורה. גם כאן לא נעצר הנאים, ולפי האישום השני, בעוד המשפט מתנהל, ניסה להניא את המתלוון מתלוונתו, הוא יזם והביא לקיום פגיעה, שבמסגרתה ניסה להחותם את המתלוון על תצהיר שיביא להפסקת המשפט נגדו. כך שלא ניתן לומר כי מדובר במעשה רגעית, נקודתית, מחוסר מחשבה, אלאumi שפעל בכוונות מכוון ולמרות ההזדמנויות הרבות "לעצור בדרך" ולהימנע מביצוע עבירות, הוסיף והעצים את האירועים משלב לשלב.

ニצול לרעה של כוחו של הנאים כלפי הנפגע - הנאים, בהיותו שוטר, באישום הראשון, ניצל את כוחו וסמכותו. הוא העלילה על המתלוון, מעשה תקיפה, עיבב אותו, מילא דו"ח כוזב, דבר אשר הוביל לפתחת חקירה פלילית, כנגד המתלוון והכתים את שמו. באישום השני, הוא כשותר המבין את החוק ואת התנהלות הדברים, רתם את ניסיונו ובקיומו וניסה להביא למציאות בה ישכנע את המתלוון לחותם על תצהיר שיביא לסיום המשפט נגדו.

נסיבות נוספות לחייב העונש הולם (סעיף 4יב לחוק העונשין):

ענין נוסף שנותתי עליו את הדעת בעת קביעת המתחם, הוא התנהגות המתלוון באישום השני. לא נעלמה מעניין בית המשפט, התנהגות המתלוון בכך, שלמרות שהמשפט מתנהל, הוא הגיע לפגישהodon עם הנאים בחותמה על התצהיר, ואף העלה דרישות כספיות לכיסוי נזקי, אם כי בסוף מיאן לחותם עלי. בסופו של יום, לא מצאתי כי יש בכך כדי להשפיע על קביעת המתחם.

התרשומות של בית המשפט, המבוססת על חומר הראיות ועודתו של רוברט אחים, הייתה שהנאים נערר להמלצת אחיהם והסובבים אותו, שבוינהם אחד שהוא מעורב בפגישה, שככל הצדדים מאד כיבדו, וגם אם לא הושפע והגיע מרצונו, אין לכך, לעומת, כדי להשפיע על המתחם. מכיוון שמי שיזם את הפגישה, רקח אותה, והיה לו אינטרס ברווחה, ובחותמת המתלוון על תצהיר, היה הנאים ולא המתלוון; מי ששימוש בסמוך לאיושם השני, כשותר במשך שנים ארוכות, במגוון תפקידים היה הנאים; מי שהיה ער, מתווך היותו שוטר לשעבר, לחומרה הרבה של שיבוש הליכי משפט והחותמת מתלוון על תצהיר מאחורי גbm של מה"ש ובית המשפט, הוא הנאים. כך שהמתלוון לא תרם להתחווהה של העבירה.

מתמחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות העניין, לאחר שkeitת הפגיעה בערכיים המוגנים, עצמת הפגיעה, מידת האשם שהפגין הנאשם באירועים, מדיניות העונשה, נסיבות ביצוע העבירה ויתר השיקולים, נמצא לקבוע, כי מתמחם העונש ההולם, נע בין 3 חודשים מס' מאסר בפועל ועד לשנת מאסר.

חריגה ממתחם העונש ההולם לigenous או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין בפני בית המשפט תשתיית שיקומית, המצדיקה חריגה לigenous ממתחם העונש ההולם.

אשר לחריגה לחומרה, יש טעם רב בדברי המאשימה, כי ישנה חובה על בית המשפט, להוציא התנהלות מסווג זה, ולהמחייב זאת, בענישה רואיה, נוכח המקרים הרבים הבאים בפני בית המשפט, הנוגעים לאלימות של שוטרים ולהתנהלות לא רואיה. יחד עם זאת, ניתן בסיבות החמורות של המקרה דין, לשקוף עדמה עונשית זו, בתוככי המתחם ואין מקום לחרוג ממנו.

נסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם - אין ספק, כי הטלת עונש מסר בפועל על הנאשם, שהוא אדם נורטיבי, פגע בו ובמשפטתו. אך יחד עם זאת, זהו אינם השיקול היחיד, העומד בפני בית המשפט. כפי שצווין, מדובר בעבירות חמורות, אשר נverbנו בסיבות חמורות.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למצב - הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו. אולם, זו זכותו של הנאשם לטעון לחפותו, גם כאשר הוא הורשע בדיון, אך עצם העובדה שהנאשם לא עצר לרגע, לבחון את התנהלותו באירועים אלו, ועל אף שלל הראיות, שהובאו בהרחבה בהכרעת הדיון, לא מצא להפנות מבט ביקורתו כלפי מעשיו, יש בה, לעומת כן, כדי להיעיד, על כשל ממשמעות בהבנה של הנאשם את חמורות מעשיו.

התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - מדובר בנאשם נורטיבי, אשר לפיו דבריו, שירת 3 שנים ביחידת המסתערבים בעזה וביהודה ושומרון, לאחר מספר שנים, עבר למשטרה, שירת בכל תפקידי אגף המבצעים, היה סייר, בלבוש, מפקד קורים שוטרים, סוכן סמי, שישב עם עצורים במעצר, על מנתקדם証據ות diverse. כמו כן, שימש כمدיר לוחמה בטרור, חובש, ובסיום שירותו במשטרה, שימש כסיר בתחנת חדרה.

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדך עבר פלילי.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

בנסיבות, כפי שהוכחו במשפט, סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם, בחלוקת העליון של מתמחם העונש ההולם, אם כי במאסר שירוצה בעבודות שירות, על מנת לשקוף הלימה רואיה למשעו שנחננו באשם גבוה.

מדובר בעבירות שלא ניתן להפריז בחומרתן והתרחיש העולה ממסכת הראיות הוא כמעט קפקיי: אזרח (המתלון)

פונה למשטרה, על מנת לאכוף צו שניתן לטובתו, למניעת הטרדה. שוטר (הנאשם) מגיע למקום, עושה בדיקת בזק, לא מסיע אותו אזרח, ופונה לבלכת. האזרח מפציר בשוטר ורוצה "להוכיח" לו את הטרדה. הוא מזמן את השוטר פנימה לבתו, תוך נגיעה אגבית קלה בידו. בתגובהו, השוטר מעילע על אותו אזרח עליית תקיפה, שלא הייתה ולא נבראה, גורם לכך שאותו אזרח תמים, מוביל כאחד העבריים לתחנת משטרת, נחקר, ונפתח לו תיק בגין חשד לעבירה פלילית חמורה של תקיפת שוטר. לא זו אף זאת, לאחר שמדובר בשוטר שאינו יסוד לטענת השוטר, והמשטרה מתנערת ממעשי, ולאחר מכן השוטר שנכח איתו באירוע (המתנדב), שאינו תומך במעשי ובגרסתו, ומוגש נגד השוטר, כתוב אישום על מעשיו, ובعود האישום מתברר, פועל השוטר (כשהוא בשלב זה שוטר לשעבר), מאחריו הקלוים, לפגוש את אותו אזרח על מנת להニア אותו לחותם על תצהיר שיסיר מעל השוטר את המשפט התלוי ועומד נגדו.

זהו תרחיש בלחות לכל אזרח מן השורה, הפונה לעזרה וסעוד מהמשטרה, ולא אפריז אם אומר, שהו תרחיש בלחות גם עבור כל שופט, המתיחס לדוחות שוטרים, כדברים המשקפים נוכנה את המציאות, שהרי לא אחת, שופט נדרש לדוחות מהסוג זהה, שעה שהוא נותן צוים שונים, לרבות צווי מעצר. הוא לא מעלה על דעתו, ששוטר בודה מליבו את האמור בדוח.

הגנה התמקדה רבות, בהתנגדותו של המטלון, וראתה בו כמי שחולל את האירועים, החל ממה שהוא טענה, שמדובר היה בתקיפה של השוטר, ועד ליזומה למפגש, וניהול המשא ומתן עם הנאשם. טענות אלה נדחו, לעיצומן, בהכרעת הדין, מהטעמים הרבים המפורטים שם, ולא אחזור עליהם. אכן, כי גם אם הייתה מינית, לטובת הנאשם, כי המטלון התווכח אותו, ואף תקף אותו, בכך שאחז בו באמה, לא היה שום מקום, מצד הנאשם, לשבע את הלि�כי המשפט, כפי שנייה לשבע.

בקשר זה, יפים הדברים שנדונו בע"פ (מחוזי ת"א) 11-09-20762 מדינת ישראל ואח' ב' מואס (2011), שם נדון הנאשם, על דיווח שקר שהביא למעצרו של אדם, גם שם, היה מדובר במעשה שלא היה ולא נברא, והמעצר נועד לחפות על תקיפה של המטלון. במסגרת עבודתו, הגיע הנאשם לאירוע באיזור הטிலת בתל אביב. הוא קרא למטלון, שהיא אחד מבני החבורה שהתכנסה במקום, להזדהות. כתוצאה מדירה זו, התפתח עימות בין הנאשם למטלון. הנאשם תקף את המטלון, סטר לו פעמים. המטלון, התקשר למועד 100, ומשarra זאת הנאשם, רשם דוח פעולה כוזב, בו הוא מציין שהמטلون הוא זה שתקף אותו, וכן הודיע למטלון, במקום, כי הוא עוזר בגין תקיפת שוטר.

בכתב האישום המתווך, ייחסו לנאים עבירות של שבוש מהלכי משפט, וכן תקיפה, והוא הוודה והורשע. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, כך שהמדינה טענה ל-6 חודשים מאסר בפועל, בעבודות שירות והנאשם טען "פתוח". בית משפט השלום, לא הטיל על הנאשם תקופת מאסר, לRICTO בפועל, ועל כך ערערה המדינה. בית המשפט המחוזי התערב באופן חריג, בהסדר הטיעון, ואף ציין, כי רק "...**במקרים נדרים תתעורר ערכאות הערעור בענישה המצוייה בטוווח הסדר הטיעון, כמו במקרה הנוכחי**". בית המשפט המחוזי, הדגיש כי אם היה מדובר רק באלימות החמורה שהפגין הנאשם, לא היה מתערב, אך בשל החלק השני של האירוע, שהתבטא בהגשת דיווח כוזב, והביא למעצרו של המטלון, הוא מתערב בגור הדין, וכך באו לידי ביטוי הדברים בפסקתו:

"...המשיב רשאי היה כמובן, לענות למטלון, או לבחור שלא להתעמת איתו מילולית, אולם תהא דרך הפעולה שלו אשר תהא, לא יהיה כל מקום לאלימות, שבאה לא כתוצאה מאלימות מצדו של המטלון. המשיב, כאיש מדים, הוא שפתח באלימות, ובכך אנו רואים חומרה של ממש. החברה הישראלית מתמודדת, ולא בהצלחה רבה, עם נגע האלימות, אין צורך להזכיר מילימ' על משמעותה של האלימות, שבה פותח, מי שאמור להילחם בה. עדין היינו שוקלים את האפשרות שלא להתעורר בהחלטתו של בית משפט קמא,

בהתחשב בהסדר הטיעון, ובכן כאמור, שבית המשפט לא סטה ממנה, אלמלא חלקו השני של האירוע, שהתבטא בהגשת הדיווח הכספי, שהביא לפтиחת תיק ומעצרו של המתלוון. התנהלות זו, יש בה פגעה כפולה: הפגעה האחית, הנראית לעין, היא הפגעה במתלוון, שנאלץ לבנות לילה במעצר ונפתח נגדו תיק. לטענו, זו הפגעה הקלה, יחסית, משתי הפגיעות שמדובר בהן. הפגעה הקשה יותר, היא אזרחי ישראל כולה, ובמערכות המשפט. שוטרים מעמידים בinati משפט, שוטרים מגישים דוחות, ונקודת המוצא ממנה יוצאה בית משפט, הינה, בדרך כלל, כי אין לשוטר עילה לשקר, וניתן לסתור על דבריו, תרחיש מסווג זה, שבא לידי ביטוי בתיק הנוכחי הוא הסיום של כל שופט, השואל עצמו בעקבות דוח זה, האם יוכל לסתור על הדוחות הבאים שייגשו לו. דעתנו היא, כי פגעה זו, צריכה לבוא לכל ביטוי גם בהיבט העונשי, וההיבט העונשי במקורה זה כרוך במאסר..." (שם, בעמודים 4 ו-5 לפסק הדין).

בסוף יום, ולאחר הכלל שערצת הערעור, אינה מצאה את הדין עם הנאשם, הוטלו על אותו נאשום חודשיים מאסר בפועל, בעבודות שירות, ופיצוי בסך 4,000 ₪, במקום 1,000 ₪.

במקרה אחר של בידי ראיות על ידי שוטרים, בעפ"ג 32547-10-13 **מח"ש נ' שובל ואח'**, ציין בית המשפט המחויז, כי התנהגות השוטרים, היא פגעה ברורה וחד משמעית בשלטון החוק, ובלשונו של בית המשפט המחויז:

"התנהוגותם של המשיבים ובעיקר הרשותם ביצוע עבירה של בידי ראייה היא פגעה ברורה וחדה בשלטון החוק, המשיבים העידו על עצמן, כי מורה הדין אינו ניצב לנגד עיניהם, והם לא נרתעו לפעול, מחוץ לגדריה הברוריהם של מערכת הנורמות החוקית והמוסרית, כפי שהיא מתקיימת בחברה דמוקרטית... בחברה מתוקנת מצופה כי גם שוטרים, העוסקים במלאת אכיפת החוק, יעשו כן, תוך שימוש באמצעותו שהחוק, ואין בלאו, מעניק להם, זאת גם אם, הם נאלצים להתמודד עם מצבים קשים..." (עמ' 8, שורות 8 - 10 לפסק הדין; ושורת גבולה, עמ' 24).

מעשיו של הנאשם, מערערים יסודות אלה, ובគומם להכתמים, שלא בצדק, ציבור שלם של שוטרים, אשר עושים ימים כלילות, בעבודת קודש, לשרת ולהגן על אזרחי המדינה. لكن, בהתאם לעקרון ההלימה, שהינו העיקרון המנחה בענישה לפי תיקון מס' 113 לחוק העונשין, יש ליתן מענה עונשי חד ממשעי, למשעיו של הנאשם, בדמות של עונשה מציבת גבולות, על מנת שההנאים ודומו, יבינו כי מעשים כגון אלה, אינם יכולים להתקבל על ידי בית המשפט.

בבג"ץ 7074/93 **סוויסה נ' היועם"ש לממשלה**, פ"ד מה (2), 748, הבהיר בית המשפט העליון, את רגשות תפkidיו של השוטר, וקבע, בין היתר, כך:

"לאור תפkidיו המוחיד של השוטר, וסמכויותיו, לאור חשיפתו לציבור ומגעו עמו, נדרשת מהשוטר הקפהה מיוחדת, על קלה כבහמה, כדי לקיים את אמון הציבור בו...אמון הציבור הוא נכס חיוני לתפקודו התקין של הרשות השלטונית בישראל. יש להגן על אמון זה, תוך עמידה על כך ששוטרי ישראל, יملאו את תפקידם, למען הציבור ביושר, נקיון כפים, ושמירה על גדרי החוק. אמון זה עומד בבסיס תפkidן של רשויות אכיפת החוק, ובludeיו לא יוכל למלא את משימותיהם" (שם, בעמוד 774 - 775 וכן בעמוד 783; וראו גם דברי בית המשפט העליון בע"פ 449/11 **חג'אג' נ' מדינת ישראל** (2011), שם ציינה חובה נאמנותו המוגברת של השוטר לציבור, המשליכה על עצמת השיקולים השונים, בהם התחשב בית המשפט במלאת הענישה).

לצד דברים אלה, יש Zukof לקופה, לטובת הנאשם, את כל שנות פעילותו במערכת הביטחון ובכלל זה במשטרת

ישראל, כפי שצוין בעניין אחר:

"...**אדם קונה את כרטיס הביקור שלו מדי יום, ומן הדין שמעשו הטובים... יזקפו לזכותו בבוא יום פקודה**"
(ע"פ (מחוזי ת"א) 10-04-9894 מדינת ישראל נ' פיגר (2011).

מדובר בנאשם שתפקיד ברוב חייו הבוגרים, באופן נורטטיבי, לא הסתבר בעבירות דומות, שירות במגוון תפקידים, והגם שלא הובאה בפני בית המשפט חוות דעת ממפקדי, נכון בית המשפט, לצאת מנקודות הנחה, כי תפקידו של הנאשם היה על הצד הטוב.

כן יש לקחת בחשבון כי מדובר למי שהוא נעדר עבר פלילי, עצם הרשעה, בשלב זה שבחייו, היה עונש בפני עצמו, ושמתוולה אליה עונש מאסר, גם שהוא בעבודות שירות, מדובר בענישה ממשמעותית עבורו.

לפיכך, בנסיבות אלה, נמצא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אשר ירצה בעבודות שירות, תוך שמאסר זה, ימוקם באמצעות המתחם, בשים לב לאמור ונוכח עדמתה של המאשימה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

7 חודשים מאסר בפועל, שירצו בעבודות שירות ב"גשר" - קרן למפעלי שיקום, ברוח' מנאי 5 איזור תעשייה חדרה.

ה הנאשם יתייצב לתחילה ריצוי בעבודות השירות ביום 11/3/20 בשעה 00:08:00 בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.

mobher לנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי השימוש להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליה ממשית.

3 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איוםים, בתוך תקופה זו.

כנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-4 תשלום שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלאה הקנס לפירעון מיד ויפעל את צו המאסר שלו.

המצוירות תמציא העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, במעמד הצדדים.